

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,

Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter Supplementum Formularum Fori extrajudicialis, accesserunt quamplures Formulæ Fori contentiosi, necnon nonnullæ litteræ Pastorales non minùs utiles, quàm necessariæ gubernium Ecclesiasticum assumentibus, ab eodem Auctore annotationibus auctæ, sacræ paginæ oraculis, & Sacr. ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1707

Mandati de extrahendo confugam à loco immuni. Form. XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62423)

illius oraculum expectare. Mandatum autem de carcerando, seu extrahendo poterit concipi sequenti, vel simili modo.

Mandati de extrahendo Confugam a loco immuni.

F O R M U L A X I V.

S U M M A R I U M.

1. Licentia extrabendi Confugam à loco immuni in casibus non exceptis, non

poteſt ab Episcopo concedi, niſi juxta delegato Sacra Congregationis.

2. Qui delinquit in Ecclesia non ex proposito, ſed accidentaliter, vel provocatus, vel infert vulnus, & membra non mutilat, gaudet immunitate, ſed debet ab Ecclesia depellit, & num. 3.

4. De immunitate, & pertinentia ad ian remiſſive.

5. Ecclesiæ in quibus caſibus per effusum ſanguinis polluantur, vel non referuntur plures caſus.

T. Ibi N. Baroncello noſtræ Curiae, vigore facultatis Nobis à Sac. Congregatione Immunit. de Urbe concesſa, committimus, & mandamus, ut accedas cum tuis Lictoribus ad Eccleſiam N. (ſive Domum immunitem N.) ubi reperitur N. Confuga, & eum cum affiſtentia R. Presbyteri N. capias, & captum inde extrahas, & extractum ſub tuta custodia ad Carreres noſtros perducas, ibi retinendum ad liberam diſpoſitionem ejusdem Sac. Congreg. Te admonentes, ut captura, & extractio d. N. ſequatur cum omni decentia, & reverentia loco immuni debita: quoniam, &c.

N. Episcopus N. Delegatus.

Ego inſcriptus testor, & cunctis indubiam fidem facio, qualiter die... hor... in Eccleſia N. (ſive Domo immuni N.) à Baroncello N. ejusque Birruarii, vigore mandati Illuſtrissimi D. Epifcopi fuit captus, & extractus à d. Eccleſia N. confuga, cum affiſtentia R. D. Presbyteri N. deputati, & cum omni decentia, & reverentia loco immuni debita, prieſtentibus, & viuentibus N. & N. Testibus ad id ſpecialiter adhibitis, atque rogatis. In quorum, &c.

Ita eſt N. Cancellarius Epifc. Curiae N.

A D N O T A T I O N E S.

1. Licentia iſta valde diſcrepat ab alia quam dedi tom. 1. tit. 6. form. 8. Nam illa conceditur ex iuſtitia, & auctoritate Ordinaria pro extrahendis delinquentibus in caſibus à Grégoriana exceptis ad requiſitionem Curiae ſecularis: hæc autem permittitur jure delegato, ad repellendas abominationes à loco Sancto, ne vel improbis profana eſſe videantur ea, quæ Divina ſunt, neque in ſacratis Deo-

que dicatis locis liceat ea facere, qua nō in aliis quidem paſſim impune heripermittendum eſt.

2. Qui autem delinquit in Eccleſia non ex proposito, vel iuſtidioſe, ſed ex impetu, aut caſu fortuito, vel accidentaliter, non dicitur Eccleſiam violare, & ideo gaudet immunitate, Host. in cap. de immunit. Eccleſ. Innoc. in cap. inter alia eodem tit. Sacr. Congregat. Epifcop. in Birnonien. 13. Septembr. 1619. Gaudet quoque immunitate, qui in Eccleſia delinquit.

qui provocatus Sac. Congregat. Immunit. in Algar. 24. Martii 1637 lib. 3. fol. 37. Item gaudet ille, qui non occidit, nec munitat membrum in Ecclesia sed infert vulnera, seu sfrisia Sac. Congreg. Episcop. in Januen. 16. Novembr. 1618. & Sac. Congreg. Immunit. in Cæsenaten. 6. Maii 1653. libr. quinto Decret. Paul. folio 13. Conciol. resolut. criminal. verb. immunitas resol. 3. num. 13. ubi dat concordantes. Membrum autem dicitur quis mutilare, si absindatur pes, oculus, manus, nasus, lingua, digitus autem, dens, barba, cartilago aurium, non dicuntur membra, sed adjutoria membrorum, Conciol. ibid. num. 14.

3. Verum et si hæc, & similia delicta non excepta, confugam immunitate non privent: nihilominus, quia regulariter sine scandalo evenire, & non nisi à solitis delinqueret, patrari, illum gravant, ut mereatur juxta supra deducta, & formam traditam, ab Ecclesiis, & locis immunitibus legitima auctoritate depelli, prout sunt etiam fraudolenti Debitores, Guazzin. ad defens. animar. lib. 2. defens. 7. addit. ult. num. 8. semper tamen adhibita cautela, ut neque indirecte incidat in manus Curiae Sæcularis.

4. Cætera ad immunitatem pertinentia vide in tom. 1. tit. 6. annot. ad formul. 8. & in Appendic. annot. ad Bullam Greg. XIV. pag. 286. & in annot. ad litt. Congr. Immunit. pag. 331. & iis, quæ de Ecclesiæ pollutione dixi in annot. ad form. 10. num. 27. tit. 6. adde sequentia.

5. Non polluit Ecclesiæ effusio Sanguinis facta ad propriam defensionem. Secundo facta casualiter, aut ab infante, vel insano. Tertiò si vulnus fuit factum extra Ecclesiæ, & percussus ingrediatur intus, & ibi effundatur sanguis, aut moriatur: secus si unius inferatur intus, & percussus sit egressus extra, & ibi sanguis effusus, vel ductus ad Domum post paucas horas moriatur, nam tali casu injuria fit Ecclesiæ, quia data fuit in ea causa physica effusionis. Quartò si fecetur vena violenter, dummodo non sequatur mors: quia vena naturaliter est copiosa sanguinis emissiva. Quintò, si quis forte cum aliquo contendens pugno eum percutiat in

naribus, & fluueret sanguis in magna quantitate. Sexto ex vulnere, & effusione Sanguinis hominis mortui, puta cum quis vulneravit Cadaver inimici. Polluit è contra recisio digiti, ratione notabilis effusionis. Secundo, occisio fidelis facta in Ecclesia ab Hæretico ob fidem. Tertiò, occisio unius ex errore facta pro alio in Ecclesia. Quartò, verberatio alicujus facta in Ecclesia si sequatur intra breve tempus mors, licet non sit effusus sanguis, P. Felix Potest. Panormit. in Exam. Ecclesiastico num. 576. & 577. tom. 1. plenus Sayr. de censur. lib. 5. cap. 16. per rot. Nicol. lucubr. Canon. lib. 5. tit. 39. de sentent. ex commun. num. 232.

Edicti prohibitionis accessus ad Monasteria Monialium.

FORMULA XV.

S U M M A R I U M .

- 1 Votum Religionis est Sacrificium Deo gratissimum.
- 2 Officium Episcopi quale sit ostenditur.
- 3 Episcopus concedit licentias ingressus in clausuram monialium quantumvis exemptarum.
- 4 Moniales tempore baccanalium aut recreationis non utuntur ueste virili, neque armis se accingunt.
- 5 Episcopus circa ea, que pertinent ad clausuram potest processus construere, & Moniales exemptas examinare inconsulis Superioribus eorumdem.
- 6 Moniales exemptæ confiteri non possunt confessario ab Episcopo Dicesano non approbato.
- 7 Superior Regulares Monialium non potest Confessiones eorumdem audire, nisi præcedat approbatio Episcopi.
- 8 Episcopus in casu negligentie Superiorum Regularium, & ex alia legitima causa, potest deputare confessarium extraordinarium monialibus Regularibus subjectis, &

nu-